saab olema. See tuli kaa Jüril meele, nii et karjatse ammetist sõnakest ei lausunud. Aga nüüd tuli talle kibe nõu kardseppaks hakkata. Ja seks oli tal kaa asja. Ta põhjendas oma soowi järgmiselt: „Kui ma linnas olin, siis juhtusin waheste ühe kardseppaga kokku, kes oma plekriistu mööda linna uulitsaid müüdas. Sõbralikult klaasi õlle juures juttu ajades, tuli meie wahel seletamine ja mees ütles, et tema ammet see kõige aunsam olla ja kui mina ehk tahta tema juure poisiks minna, siis mull olla mund midagi teha, kui esihakkul plekriistu mööda linna ja maad wälja pakkuda. Jah, niisuguse rändaja kardseppa õppijaks tahan hakkata, ei mitte linna meistri juure.“

Et küll wanemad sest ammetist suuremat head ei teadnud kiita, siiski andsid wiimaks järäle ja Jüril parem kui põli. „Mis mul nüüd wiga, mund kui kõnnin mööda uulitsaid, riista wirn selgas, hüüan wahel sekka: ostke tooja, kastrulid, lõksusi, kohwikannusi! ostke! ostke!“

Jüri oli nüüd kardseppa ammetil. Kahju aga, et talwel külm liiga tegi ellitud emapojukesele ja suil päike nii palawaste paistis. Pealegi kuumaks soendud plekriistad teda suil otsekohe tahtsid äratappa ja talwel waheste käsi nahka pidi jätma, kui kogematta niiske sõrmega kangest

külmetand plekki külge puutus. Juba oli tal kibe nõu, oma nüüdse meistriga Jumalaga jätta, kui tal naljakas juhtumine sündis, mis ta enese meelest aga sugugi naljaks ei arwand. Nagu ta oma hulkumise juures oli õppinud siin ja seal tilgakest wõtma, nii sündis tal see läbi Tuisulase trahteris kena äpardus. Pikalise hulkumisest wäsind oli ta siin emast puhkamiseks pingi peale maha lasknud, kui uks lahti läks ja üks teine tema suurene poisi sõmm sisse astus, keda ta ju poole päewa enese kannul leidnud olewad. Üsna sõbralikult oli wõeras pois Jüri juure istunud ja mõistis nii kawalaste teisega juttu ajada, et igaüks pidi arwama, naad mõlemad olla ammetiwennad, pealegi, et keegi kõrtsi tuas ei olnud, kui sisse astusid. Wiimaks laskis wõeras pois pool huuti auda, pakkus Jürile kaa. See ninatark wõttis liigutud südamega wastu, nimetas heldet andjat wennaks ja wõttis nii mitu kord wastu, nii mitu kord pakkuti. Aga Jüri nii kange joomaajaga ep olnud õppinud. Peagi läksid silmad kirjuks, pea jäi raskeks, küll katsus une wastu panna, naeratas weel mõni kord rumal kombel ja wiimaks tõukas peaga wastu lauda ja oligi raskes unes. Kui kaua ta seal tukkunud, ei teadnud ta sugugi arwata, kui keegi teda üles äratas ja tema käest napsi, õlle tasumist